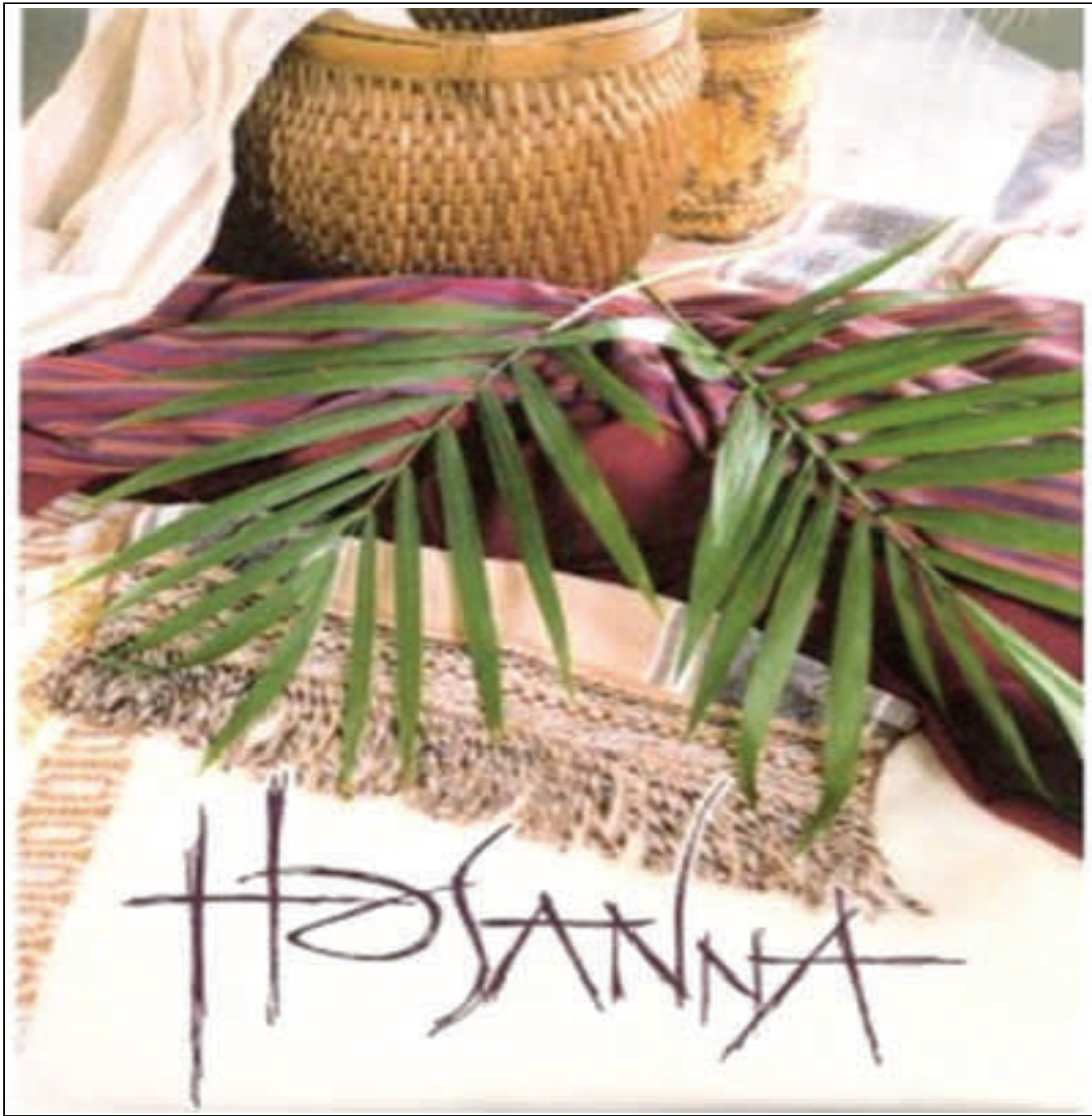

A World-Wide Romanian Christian Mission

Genesis

APRILIE 2014

CHRISTOS A ÎNVIAT !

Dragi parteneri,

E din nou sărbătoare.
E ziua în care toți sărbătorim evenimentul Învieri Domnului Isus Christos.

Pentru ca Dumnezeu să schimbe lumea a ales o singură cale și această prin Isus Christos.

Dumnezeu alege oameni care să fie lucrători împreună cu El pentru ca Evanghelia să poată ajunge până la marginea lumii.

Unii din acești oameni sunteți voi care întotdeauna sunteți gata să răspundeți chemării Lui. De aceea îi mulțumim pentru voi. Dorim și cu această ocazie, să vă mulțumim pentru tot binele făcut.

Vă urăm tuturor:
"Sărbători fericite!"
"Christos A Înviat"

Ilie U. Tomuța

CUPRINS

- Cine va prăvăli piatra ca să-L putem vedea pe Isus
- Duminica Misiunii 2014
- A sosit ceasul
- Autoinvitație la misiune, tocmai în "ceasul acesta"...
- Raport Misionar Betuel și Bianca Adomnicăi
- Duminica Familiei în Biserica Philadelphia
- Raport Misionar Marcel și Ioana Saitiș
- Vanessa (fetița nevătătoare)
- Raport Misionar Liciu Maria
- Raport Misionar Alina Vodă
- Jurnal de Misiune Pastor Luigi Mițoi
- Sărbătoare la Biserica Emanuel
- Raport Misionar Luminița Prisecaru
- Sola Scriptura Un eveniment Ecclesial Memorabil
- Spreading The Gospel Tony Lane
- Biserica Fraților leproși

BORDUL DE REDACȚIE

Editor General - Pastor Florin T. Cîmpean
Editor Șef - Rev. Ilie U. Tomuța

Redactori:

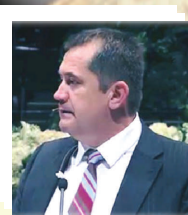
Daria Ardelean
Otilia Berzava
Otilia Greab
Mariana Tomuța

Consulting:

Rev. Adrian Rusu
Ina Hrișcă

Tehnoredacția - Ilie U. Tomuța

Cine va prăvăli piatra ca să-L putem vedea pe Isus?

Acum când, după această iarnă interminabilă și friguroasă, sărbătorim cu atmosfera de primăvară sărbătoarea minunată a Paștelui, suntem chemați să medităm la semnificația învierii. Paștele este sărbătoarea cea mai importantă în creștinism, mai semnificativă decât cea a Nașterii. Este natural și uman să ne naștem, este însă divin și supranatural să înviem. De aceea adversarii lui Christos nu au probleme să accepte intrarea lui Christos în istorie prin naștere, însă au dificultate să accepte premisele reintrării Lui în eternitate prin înviere. La această sărbătoare unii oameni vor face un efort în plus să meargă la Biserică, vor fi mai sensibili la experiențe spirituale, mai dispuși să accepte o invitație la biserică și Christos. Chiar și anotimpul Paștelui este mai propice pentru renaștere așa cum în natură totul renaște, revine la viață. Este o oportunitate extraordinară ca oamenii să vină la Isus. Există însă o dilemă. Așa cum femeile care mergeau la Isus erau confruntate cu întrebarea: "Cine va prăvăli piatra?" Cine-L va face pe Isus accesibil? Cine va da piatra la o parte pentru ca oamenii să poată experimenta miracolul învierii?

Care sunt câteva pietre mari, colosale care-L ascund pe Isus de ochii oamenilor?

Mai întâi, este **Piatra Indiferenței**. Mulți creștini își văd de treaba lor, de pregătiri, de mese, de vopsit ouă, de tăiat miei și de fastul sărbătorii fără să le pese de cei care nu-L cunosc încă pe Isus. Indiferenți și lipsiți de compasiune sărbătorim desfășurarea dramei divine. Cine va avea compasiunea și curajul să invite la biserică o rudă, un vecin, un prieten, un coleg sau un străin care încă n-a experimentat puterea învierii? Cine va prăvăli piatra indiferenței? Femeile care au experimentat învierea au alergat în grabă să-i invite și pe alții să experimenteze același lucru. Și dacă oamenii vin în biserică, cum o să realizeze că Isus nu mai este în mormânt ci în biserică, când noi creștinii suntem adesea apatici, lipsiți de entuziasm, plictisiți și blazați? Apatia noastră denotă indiferență față de Cel înviat din morți. Dacă într-adevăr, am experimentat puterea învierii Lui și Isus este prezent în inimile noastre, veniți să dăm piatra indiferenței la o parte și această sărbătoare a învierii să ne motiveze pentru a fi pasionați pentru mântuirea celor pierduți.

În al doilea rând, este **Piatra Religiei**. Oamenii religioși ai zilei L-au blocat cu piatra pe Isus în mormânt. Au îndeplinit toate canoanele religioase. Au pregătit trupul lui Isus pentru mormânt, nu pentru înviere. E mult mai ușor să ai de a face cu un Isus mort, decât cu un Isus viu. Realitatea este că adesea religia creștină Îl ascunde

pe Isus în tradițiile și obiceiurile ei, în liturghii și programe complexe, în teologii și doctrine sofisticate, astfel încât Isus este din ce în ce mai puțin vizibil. Biserici și denominații întregi își etalează tot mai mult religia și minimalizează prezența lui Isus. Nici nu mai realizează că Isus nu mai este acolo, au rămas doar fâșiile de pânză care au încă forma trupului Său.

Tragedia este că religia creștină poate funcționa fără Christos, de aceea sunt biserici care se dezică de EL. Suntem tentați să invităm pe oameni la religia noastră și nu la Isus, iar oamenii nu-L mai văd pe Christos, ci văd religia noastră care a devenit o piatră de poticnire. Cine va prăvăli piatra religiei ca oamenii să poată veni la Isus?

În final, este **Piatra Necredinței**.

Trăim într-o lume care devine din ce în ce mai sceptică și agnostică. Deși Învierea poate fi demonstrată istoric și empiric, în analiza finală, învierea este de domeniul credinței. Deși ucenicii au primit promisiunea învierii lui Isus, ei s-au dus la mormânt pentru un Isus mort, nu pentru un Isus care trebuia să învie. Îndoiala, frica, spaima și necredința reprezintă o piatră care trebuie prăvălită. Piatra aceasta a necredinței a trebuit prăvălită pentru ca ucenicii să poată experimenta puterea învierii lui Christos. Ca și apostolul Toma, suferim și noi adesea de simptomele îndoielii și ale necredinței. Intelectual acceptăm ce spune Scriptura și chiar afirmăm acest crez. Dar Christos cel înviat nu este doar o chestiune de crez, ci de credință, de experiență. El, Cel înviat, vine la noi în mijlocul crizelor noastre, El transformă, mântuie, vindecă, face minuni. Se revelează pe Sine și ne aduce pace. Oamenii trebuie să vadă în biserică Gloria lui Isus ca să fie activată credința lor.

Veniți să prăvălim piatra necredinței pentru a experimenta puterea învierii Lui.

Toți creștinii vor spune la această sărbătoare "Christos A Înviat!". Dar învierea nu este doar un eveniment istoric, ci și o realitate prezentă, de aceea cei care cred pot cânta "Isus cel Înviat e astăzi printre noi!" Cine va prăvăli piatra ca să-L vedem pe Isus?

Pastor Florin T. Cîmpean

DUMINICA MISIUNII-2014

Lucrarea Misionară desfășurată prin Misiunea Genesis este unul din proiectele de seamă ale bisericii Philadelphia. Fiecare an este marcat de o "sărbătoare" ca aceasta, pe care am numit-o **"DUMINICA MISIUNII"**.

În această duminică ambele programe sunt dedicate misiunii. Cu ocazia acestei sărbători prezentăm bisericii modul în care s-au desfășurat proiectele din anul anterior și aducem în atenția celor prezenți proiectele noului an. Suntem tot mai conștienți de marea nevoie în a pregăti misionari care să ducă Evanghelia până la marginile lumii.

Un creștin autentic al zilelor noastre spunea:

"Creștinismul de astăzi poate fi asemănat cu 10 oameni care duc pe umeri un trunchi de copac mare și greu. Într-un capăt sunt 9 oameni, iar la celălalt unul singur. Cei 9 simbolizează biserica, iar cel singur simbolizează misionarii."

În fiecare an bisericile cresc numeric dar întrebarea este la care capăt se aliniază cei mai mulți creștini?

La care capăt ești tu?

Ai face o mare diferență alipindu-te la capătul unde sunt puțini lucrători? Misiunea Genesis îți stă la dispoziție. Vin-o să lucrăm împreună pentru lărgirea Împărăției lui Dumnezeu. Tu poți fi un misionar sau un supporter. Poți chiar participa la celelalte proiecte desfășurate de misiunea **Genesis**.

Te așteptăm. Împreună putem face ca Împărăția lui Dumnezeu să fie lărgită tot mai mult.

Rev. Ilie U. Tomuta

A sosit ceasul!

Când iudeii încercau să-L prindă pe Isus, Ioan ne relatează în mod surprinzător că „...nimeni n-a pus mâna pe El, căci încă nu-L sosise ceasul” (Ioan 7:30). Mai târziu, când grecii l-au rugat pe Filip

spunându-i: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus” (Ioan 12:21b), Mântuitorul le spune „a sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.” (Ioan 12:23). Înainte de-a fi prins de cetele trimise de preoți, Isus s-a rugat ridicându-și ochii spre cer astfel:

„...Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine, după cum i-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelor pe care I i-ai dat Tu. Și viața veșnică este aceasta: să te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” (Ioan 17:1-3).

Pentru ce a sosit ceasul? Pentru ca Hristos să fie proslăvit și viața veșnică să fie revărsată peste toate popoarele. Acesta este motivul pentru care sărbătorim moartea și învierea lui Hristos.

A sosit ceasul ca națiunile apăsate de păcat să iasă din boxa acuzaților.

Și hindușii care văd o virtute în a refuza să accepți că ești păcătos, și musulmanii care susțin că mai poți face câte un păcat într-un loc întunecos unde nu te vede Dumnezeu, și filozofii agnostici care știu că „totul este permis”, și fariseii care-și demonstrează propria neprihănire, dar și neprihăniții tulburați în conștiință care se spală în ligheanul lui Pilat, toți „au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23). Reformatorii o numeau „depravare totală”, și aceasta, în cuvintele lui J.I. Packer, „nu înseamnă că la fiecare punct al vieții lui omul e atât de rău cât poate fi, ci înseamnă că la nici un punct nu este atât de bun cum ar trebui să fie”. Și acum a sosit ceasul ca noi, din depravare totală, să experimentăm prin Isus Hristos o restaurare totală: „Pe Celce n-a cunoscut niciun păcat. El l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21), sau cum înțelegea Karl Barth, „suferința lui Hristos este judecata lui Dumnezeu în care Judecătorul însuși a fost cel judecat”. Domnul ne judecă păcatele cu dreptate, iar apoi în dragoste coboară de pe scaunul de judecător și se așează pe locul nostru, în boxa acuzaților pentru a primi pedeapsa. Aleluia! Și nu doar în locul nostru. Isus Hristos vrea să îmbrace cu neprihănirea Lui fiecare ființă omenească pe care a creat-o inclusiv pe: radicalii islamiști, călugării budiști și atei universitari.

A sosit ceasul ca națiunile acoperite de întunec să descopere lumina lui Dumnezeu. Douglas Webster spunea că „la nașterea Fiului lui Dumnezeu o lumină a strălucit în miez de noapte, la moartea Fiului lui Dumnezeu un întuneric a învăluit pământul în miez de zi”. Hristos a înviat și acum vrea să lumineze lumea prin

ființele noastre, Hristos a adus lumină pentru ca națiunile să fie eliberate din confuzie prin adevăr, de dependențe vicioase prin sfințenie și de urătenie prin frumusețe cerească.

A sosit ceasul ca națiunile sfâșiate de suferințe să cunoască mângâierea divină. Prea adesea oamenii și-L închipuie pe Dumnezeu scăldat în beatitudinile cerești unde îngerii îl adoră, în timp ce noi ne zvârcolim în durerile ce ne urmăresc cu cruzime, și au senzația că EL nu poate empatiza pe deplin. Însă crucea lui Hristos ne arată că Dumnezeu știe ce-i suferința mai mult decât oricine – pentru că acolo a avut loc, dincolo de suferințele fizice – emoționale - psihologice și cea mai cruntă suferință posibilă: a lua asupra-ți toată grozăvia păcatului. John Stott spunea că dacă n-ar fi fost crucea, el n-ar fi putut niciodată crede în Dumnezeu, și că singurul Dumnezeu în care crede este Cel pe care l-a ridiculizat Nietzsche numindu-L „Dumnezeu pe cruce”, și întrebă: cum ar putea cineva, în lumea reală a durerii, să l se închine unui Dumnezeu imun la durere? Suferințele națiunilor sunt mângâiate și vindecate prin suferințele lui Hristos.

A sosit ceasul ca națiunile neputincioase în fața răului să cunoască puterea învierii.

La Golgota se împlinește profeția zdrobirii capului șarpelui (Gen. 3:15). Când mâinile și picioarele Mântuitorului au fost zdrobite, totodată s-au zdrobit și puterile vrăjmașului. La cruce, acestea au fost dezarmate și făcute de ocară (Coloseni 2:15). Dar, cum ne explică teologii, pentru că biruința [este „deja și nu încă” să nu fim nici triumfaliști (victoria încă nu este finală), nici defetiști (victoria a avut loc deja)]. Națiunile, indiferent de pericolele circumstanțelor politice și sociale în care se află, pot să cunoască puterea învierii, puterea Hristosului înviat.

A sosit ceasul ca Biserica să ducă vestea bună națiunilor. Dumnezeu

care a lucrat „prin Hristos” ca să facă reconcilierea, iar acum lucrează „prin noi” ca să o vestească (2 Corinteni 5:18-20). Nici floarea de lotus, nici semiluna, nici steaua lui David, nici secera și ciocanul nu pot da speranță și mântuire, ci doar crucea lui Hristos. Zinzendorf a fost complet transformat când a stat în fața portretului lui Hristos, cu spinii pe cap, pictat de Domenico Feti în *Ecce Homo* și a citit inscripția de dedesubt: „Am făcut toate acestea pentru tine. Ce faci tu pentru mine?”

A sosit ceasul ca națiunile să cunoască Calea, Adevărul și Viața. Dar a sosit ceasul și ca Biserica să ducă vestea bună tuturor națiunilor. Iar credincii care înțeleg în sufletele lor că a sosit ceasul ca Hristos să fie proslăvit, nu pot ține doar pentru ei Vestea Bună. Cei care experimentează că a sosit ceasul sunt cei care sărbătoresc cu adevărat moartea și învierea lui Hristos.

Alin - Florin Cuc

Decan Academic la Centul Român de Studii Transculturale, Constanța

Autoinvitație la misiune, tocmai în ‘ceasul acesta’ ...

“Apoi Isus a mers puțin mai înainte, S-a aruncat la pământ și se ruga ca, dacă este cu puțință, să treacă de la El ceasul acela!”

Marcu 14:35

Autorul cărți Evrei Îl prezintă pe Domnul Isus la momentul în care alege să vină pe pământ pentru a împlini voia Tatălui. Citind binecunoscutele cuvinte mesianice, *“Iată-mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeu!”* (Evrei 10:7), putem vedea această decizie a Domnului ca fiind o autoinvitație la a împlini o lucrare care, oricum, Îi era atribuită. Pentru o înțelegere clară a ceea ce a realizat ‘voia Tatălui’, Evrei 10:10 adaugă că *“prin această ‘voie’ am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos”*. Domnul Isus, înainte de a deveni om, a știut că misiunea Lui pe pământ era singura cale prin care omenirea putea fi împăcată cu Dumnezeu, chiar dacă asta avea să-L treacă prin Ghetsimani. Și totuși, în ciuda faptului că a fost gata să accepte trădarea, batjocurile, biciuirea, răstignirea și chiar moartea, îl vedem pe însuși Fiul lui Dumnezeu rugându-se *“ca, dacă este cu puțință să treacă de la El ceasul acela.”* O rugăciune ca și aceasta denotă dificultatea Omului Isus de a trece prin ‘ceasul’ suferinței. Dar dacă în fața acelui ‘ceas’ Hristos nu ar fi fost gata să proclame: *“totuși, facă-se nu voia Mea, ci a Ta”* (Luca 22:42), ca oameni am fi rămas pe veci în starea de păcat și fără de speranță! De două mii de ani de la ‘ceasul acela’ de durere, noi, creștinii, ne bucurăm că moartea nu L-a putut ține în mormânt pe Fiul lui Dumnezeu și că Învierea Sa ne-a adus speranța vieții veșnice. Totuși, la ‘ceasul acesta’ din istoria creștinismului, pentru aproximativ jumătate din locuitorii Terei, nu s-au găsit încă voluntarii care să ducă vestea Învierii! În timp ce Dumnezeu continuă să fie privat de Gloria care I se cuvinte între națiuni, mulți dintre noi, cei chemați să împlinim Marea Trimitere, refuzăm să sorbim din paharul misiunii. Deși

Mântuitorul ne-a încredințat responsabilitatea de a face ucenici din toate neamurile (Mat. 28:18-20), suntem predispuși să privim dificultatea misiunii din perspectiva umană, și astfel să ne dorim să nu ni se ceară să ne înrolăm în misiune. Însă, ca și Isus în grădina Ghetsimani, fiecare dintre noi ne-am născut în lume ***tocmai pentru ‘ceasul aceasta’***, și chiar dacă ni se pare greu, pentru a nu eșua în împlinirea scopului pentru care am primit viață, vă invit să reflectăm împreună la următoarele două aspecte:

Atenție la strategia lui Satan în “ceasul acesta”

În timp ce cuvintele Domnului de după înviere: *“Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”* (Ioan 20:21), ar trebui să ne fie îndeajuns și să ne ofere pacea necesară pentru a ne asuma chemarea, mă tem că o mare parte dintre creștini au ajuns să creadă o minciună demonică.

Din cauză că prea mulți urmași a lui Isus, când vine vorba de lucrarea transculturală, se scuză că “nu au o chemare la misiune” și prin urmare nu fac nimic în această privință, autorii Jerry Rankin și Ed Stetzer, în cartea lor *“Războiul Spiritual și Misiunea: bătălia pentru Gloria lui Dumnezeu printre națiuni”*, fac următoarea afirmație: ***“Să argumentezi faptul că nu ai nici o responsabilitate față de mântuirea națiunilor pentru că ‘Dumnezeu nu te-a chemat să mergi în misiune’, înseamnă să exprimi o minciună***

demonică născută în iad cu scopul de a închide națiunile pământului în împărăția întunericului.”

Avem o lume pierdută pe care Dumnezeu dorește să o salveze, iar la acest moment se fac mari eforturi de a motiva Biserica să-și asume responsabilitatea în echiparea, trimiterea și susținerea misionarilor. Marea Trimitere consemnată în Scriptură (Mat. 28:18-20, Mar. 16:15-16; Luca 24:17; Fapte 1:8) nu mai este o noutate pentru biserici. Ce-i nou, însă, este faptul că după zeci sau sute de mesaje și conferințe despre misiune, Satan ne-a influențat tot de zeci sau de sute de ori să le ignorăm, și astfel numărul misionarilor români este încă foarte mic, raportat la numărul credincioșilor. Satan a luptat împotriva planului lui Dumnezeu dintotdeauna. Începând cu amăgirea primilor oameni, El continuă să semene aceleași îndoieli și astăzi:

“oare a zis Dumnezeu cu adevărat ... ?” (Gen. 3:1). și astfel, percepția unei ‘chemări speciale’ din partea lui Dumnezeu a fost răstălmăcită de către Satan, cu scopul de a împiedica Biserica să împlinească Misiunea lui Dumnezeu, convingând pe mulți creștini că nu au nici o responsabilitate în privința împlinirii Marii Trimiteri. Ne înșelăm singuri dacă credem că avem vreun drept asupra propriei noastre vieți și a ceea ce dorim să facem în ea. Când deciziile noastre vor fi ca și ale Domnului Isus, care a spus “*Vin să fac voia Ta, Dumnezeule!*”, atunci strategia lui Satan nu va triumfa!

Atenție la voia Lui Dumnezeu în ‘ceasul acesta’.

De curând am avut o discuție interesantă cu Ecaterina, nepoțica mea de zece ani. Aflând că mă mica ei este însărcinată din nou, și-a dorit mult să mai aibă o surioară. La momentul potrivit, când a aflat că de fapt copilășul va fi un băiețel, a fost foarte dezamăgită. Încercând să o ajut să înțeleagă că aceasta a fost voia Lui Dumnezeu, ea a răspuns: “Dar nu putea Dumnezeu să țină puțin cont și de voia mea?” În acord cu replica ei, mă gândesc că de multe ori rugăciunile noastre reflectă o perspectivă egotistică. Ne rugăm cu fervoare: “Doamne, care-i voia Ta pentru viața mea?” Dar ce-ar fi să ne rugăm astfel: “Doamne, care-i voia Ta?” - și punct.

Să privim din nou la Isus. În momentul în care ucenicii i-au adus de mâncare, Isus a refuzat-o, spunând:

“*mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui*” (Ioan 4:34), subliniind astfel că, în viață, prioritate are voia lui Dumnezeu și tocmai am amintit că “*prin această ‘voie’ am fost sfințiți și noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos*”.

În viețile urmașilor lui Isus este o permanentă dilemă între a alege voia lui Dumnezeu, sau ‘mâncarea’ care hrănește nevoile firești. În timp ce stabilitatea socială, bunurile materiale, performanțele în carieră și prezența familiei ne fac să ne bucurăm de cele de jos, ochii ne sunt opriți de a anticipa bucuria măreață de a fi cu Mirele Isus. Rugăciunea psalmistului: “*vreau să fac voia Ta, Dumnezeule*” (Ps. 40:8), este evitată de mulți oameni de teama să nu fie trimiși în Africa, dar Domnul Isus a spus: “*Nu oricine-Mi zice ‘Doamne, Doamne?’ va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu*” (Mat. 7:21). Iar când înțelegem voia Sa, atunci putem desprinde care este și voia lui Dumnezeu pentru noi personal.

Fiind în templu, Isaia a conștientizat planul măreț, dar deloc ușor a lui Dumnezeu, și iată cum redă întâlnirea respectivă: “*apoi am auzit glasul Domnului: ‘pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?’ Eu am răspuns: ‘Iată-mă, trimite-mă!’*” (Is.6:8). Aceasta nu a fost o chemare personală, ci a fost o chemare generică. Dar Isaia a auzit inima lui Dumnezeu plângând, căutând pe cineva pe care să-l trimită și care să fie gata să meargă la un popor pierdut și în întuneric. Isaia a luat inițiativa și l-a invitat pe Dumnezeu să-l trimită. În ‘ceasul acesta’ când sărbătorim din nou Paștele și conștientizăm că oamenii au nevoie să-L cunoască pe Isus Hristos, că este nevoie de cineva să meargă, și că misiunea, oricum, ne este atribuită, oare câți se vor autoinvita la misiunea lui Dumnezeu, spunând ca și Isaia: “*Iată-mă! Trimite-mă!*”?

Ileana-Ina Hrișcă Director Executiv la Centrul Român de Studii Transculturale

Betuel și Bianca

Adomnicai

Ne simțim binecuvântați să împărtășim și în acest context mărturia umblării noastre cu Domnul și dorim ca în ceea ce veți citi să vedeți măreția Domnului nostru care merită toată lauda.

Suntem o familie tânără, ne-am pus la dispoziția Domnului cu însăși viața noastră și dorim să fim o inspirație pentru cei care înțeleg importanța misiunii. Pentru o mai bună înțelegere, vom oferi o scurtă mărturie a vieții noastre.

Betuel: M-am născut într-o familie de creștini penticostali în satul Cătămărești - Deal, Botoșani, fiind al cincilea copil din cei opt. Primii 14 ani din viața mea au fost tare tumultuoși. Tata ne-a părăsit și datorită greutăților materiale am luat decizia să plec în Italia la muncă, chiar dacă aveam doar 14 ani. Relația mea cu Domnul nu era una puternică și m-am îndepărtat de El și mai mult. În Italia, am stat într-un centru de minori timp de doi ani și în acest timp Domnul Isus mi s-a revelat într-un vis și mi-a spus foarte clar: *Betuele pocăiește-te! Betuele primește mustrările.* Am văzut în cartea vieții scris cu litere de aur numele meu: **Betuel**. Atunci m-am întâlnit cu Domnul și am știut că e timpul să mă întorc cu adevărat la El. La 17 ani am început să muncesc și nu mi-a fost ușor să înfrunt provocările vieții, însă Dumnezeu a fost alături de mine. M-am înscris la un seminar biblic și pentru prima dată am auzit de misiune. Dumnezeu mi-a cercetat inima și am fost puternic încredințat că El mă cheamă să duc Vestea Bună celor care nu au auzit-o încă. După șase ani de când ajunsesem în Italia, Dumnezeu îmi cercetează inima atât de profund încât m-am decis să las totul în urmă și să mă întorc în România pentru a mă pregăti să urmez chemarea ce am primit-o.

Bianca: M-am născut într-o familie de creștini penticostali în Marghita, Bihor. Dumnezeu m-a prelucrat și m-a pregătit din copilărie pentru lucrarea ce o avea de făcut cu viața mea. La vârsta de 13 ani l-am primit pe Domnul ca Mântuitor al vieții mele. Pasiunea mea pentru a câștiga oamenii pierduți pentru Domnul, s-a conturat pe măsură ce azeam mărturii ale misionarilor și înțelegeam Scriptura. Dorința mea era ca voia Domnului să se facă în viața mea. Ne-am căsătorit în 2009, an în care Betuel s-a întors în România și astfel ca și familie, ne-am înscris la Centrul Român de Studii Transculturale din Constanța, școală care facilitează pregătirea celor ce doresc să ducă Evanghelia la cei care nu au auzit-o. Timp de doi ani ne-am pregătit să ducem Vestea Bună popoarelor musulmane. Dumnezeu ne-a călăuzit spre Macedonia, o țară balcanică ce face parte din fosta Iugoslavie. Macedonia este o țară multietnică, alcătuită din peste două milioane de locuitori. Un procentaj de mai bine de 25% din populația țării este formată din albanezi musulmani printre care nu există nici o biserică evanghelică, iar numărul de creștini se ridică la aproximativ 10 persoane în toată țara.

Aici ne focalizăm atenția în special asupra tinerilor albanezi print-un centru de socializare, localizat strategic în Skopje, capitala țării, între două universități. Literatura creștină și cursul de limba engleză ce îl oferim gratuit, este o binecuvântare pentru acești tineri și este modalitatea prin care reușim să le arătăm dragostea lui Dumnezeu, să le câștigăm încrederea, să le spunem despre Isus și salvarea ce o primim prin har. Impactul care îl avem asupra celor care vin după noi este crucial. Investiția ce o facem stând alături de cineva mai tânăr decât noi va reflecta viitorul acelei persoane, oferind prin viața noastră un model demn de urmat. Modelul perfect este Isus. A luat lângă El 12 oameni în care a investit și rezultatul a fost impactant, oameni care au scris istorie. Aceasta este perspectiva cu care privim la tinerii albanezi. Puterea exemplului este deosebită și chiar produce schimbare, depinde însă de natura exemplului, e pozitiv sau negativ. De cele mai multe ori auzim de la tineri despre regulile care trebuie să le urmeze, ce le dă voie islamul să facă și ce nu, acestea sunt sfaturile oferite de familie și de comunitate. Acești tineri tânjesc după modele pozitive, după cineva gata să-i asculte și să-i îndrume în aspectele practice cu care se confruntă zi de zi.

În ultimele trei luni ne-am trezit cu un „val” de tineri noi care au început să vină la noi la centru. Sunt poate 25 de fete și băieți cu care ne întâlnim de două, trei ori pe săptămână. S-au înscris la cursul de engleză, însă acum mulți dintre ei ne-au împărtășit povestea vieții lor și vin să petreacă timp cu noi în afara cursului. Între Muhammed și Betuel s-a legat o prietenie apropiată, însă nu a fost așa de la început. Timp de mai multe luni, Betuel i-a arătat respect oferindu-i un ceai când venea la curs, apoi s-a apropiat de el în cadrul programului de socializare pe care îl avem în fiecare miercuri. Conversațiile prietenoase au condus și la întrebarea: la ce școală ai studiat, moment în care i s-a deschis lui Betuel ușa de a-i spune despre Isus. Prima dată în viața lui Muhammed când aude Vestea Bună. Dumnezeu ne-a deschis multe uși și suntem bine primiți în casele albanezilor și dorim să reflectăm dragostea lui Dumnezeu prin viețile noastre ca și acești oameni să găsească dragostea lui Dumnezeu și să se bucure de mântuire.

Mulțumim misiunii Genesis că este alături de noi și fiecărui frate și soră care mijlocește și dăruiește ca albanezii din Macedonia să ajungă la cunoștința adevărului. Vă suntem recunoscători și mulțumim Domnului pentru voi. Betuel și Bianca Adomnica

DUMINICA FAMILIEI ÎN BISERICA

PHILADELPHIA Martie — 2014

Familia Saitiș Marcel și Ioana
împreună cu copiii
Alessia, Ruth și Filip

MADAGASCAR

Mulțumim Domnului Isus Hristos pentru credințioșia nespus de mare pe care ne-a arătat-o până în momentul de față și pentru chemarea sfântă pe care ne-a făcut-o pentru a împărtăși Vestea Bună a Evangheliei aici, pe tărâmul Madagascarului, în sudul lumii. Școala copiilor, cursurile de limba malgașă, lucrarea în biserică, lucrarea de evanghelizare, plus alte noi uși deschise : orfelinat, școala teologică prin extensie, ajutor social pentru familii foarte sărace sau ajutorul dat într-o școală publică, ne-au forțat efectiv să nu ne mai gândim la timpul care a trecut și să ne dăm toate silințele să facem lucrarea lui Dumnezeu cu dăruire. Așa că aproape nici nu am sesizat că am intrat în a 6-a lună de când suntem cu familia în Marea Insulă Roșie la tropice.

BINE AI VENIT ADA VULTUR!

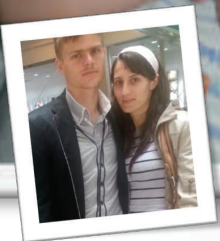
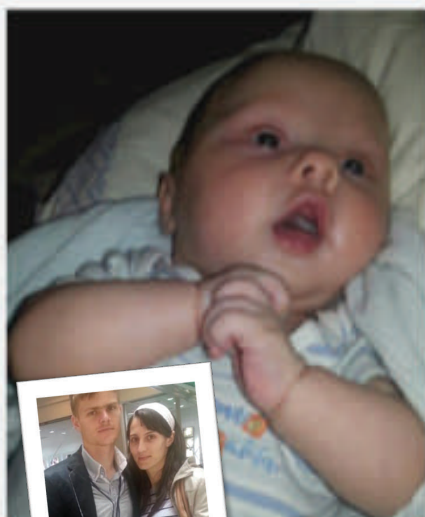

În plus, Domnul ne-a făcut **un cadou frumos**, adăugând echipei de români de aici – adică doar noi – familia Saitiș, pe Ada Vultur, care a sosit din România în cursul lunii ianuarie. Ea a avut o oportunitate de a ieși cu elicopterul în junglă pentru o săptămână cu membrii din echipa ei și astfel ne-am întâlnit cu ea mai târziu, când a venit în Antsirabe. Aici în oraș va rămâne pentru un an sau doi pentru a studia limba malgașă intensiv, după care se va muta în sudul țării, la Tulear, într-o echipă de traducere a Sfintei Scripturi, într-unul din cele 18 dialecte malgașe. Ada a trecut printr-o perioadă mai dificilă. A contactat malarie și câteva zile a fost foarte bolnavă, dar acum este foarte bine, după tratament, și a început cursurile de limba malgașă.

Vă mulțumim pentru sprijinul în rugăciune și cel material.

Vanessa

fetița nevăzătoare

Venessa în brațele sorei ei

Ce aş face dacă ar fi copilul meu?

Ce ai face tu dacă ar fi copilul tău?

Ce întrebare tulburătoare. Cum am putea oare răspunde la o așa întrebare? Să fie oare posibil ca Venessa să poarte pedeapsa de a nu vedea niciodată brațele gingașe ale mamei, fața tatăului care ar radia de bucurie legănând-o? Venessa, s-a născut în familia soților Ionuț și Estera Andrici la data de 1 Noiembrie 2013 în Botoșani, România. Sunt membrii bisericii Betel din satul Todireni județul Botoșani. Tragedia, întristarea acestei familii este nemăsurabilă. Să fie oare posibil ca Venessa să nu poată vedea niciodată un răsărit de soare sau asfințitul lui? Să trăiască într-o nesfârșită noapte, într-o continuă lume a umbrelor? Doamne oare cine a păcătuț, întreabă oamenii din jur? De ce oare? Ce răspuns să dăm unor asemenea părinți pentru a le liniști inimile?

Este oare suficient să le prezentăm statisticile actuale care spun că în lume trăiesc în jur de 400 de milioane de ființe cu deficiențe de vedere, sau că statisticile relatate de către Organizația Mondială a Sănătății spun cum la fiecare minut, orbește un copil? Sau că în România există aproximativ zece mii de nevăzători? Să fie oare Venessa printre aceștia pentru întreaga ei viață?

Mereu și mereu oamenii vor pune aceeași întrebare? Cine a păcătuț? Ce răspuns li se va da? Ce ar fi dacă și în această situație am hotărî să fim lucrători împreună cu Dumnezeu? În toată această situație se poate vedea slava lui Dumnezeu. Dumnezeu pregătește fapte în care să umblăm. Oare să nu fie și această situație una din faptele în care Dumnezeu să ne ceară să fim implicați?

Dacă Venessa ar putea grăi ce ar spune? Ce anume ar

vrea de la lumea asta creată de Dumnezeu?

O lume în care există atâta frumusețe. În orașul Miami (USA), o fetiță cu numele de Bessie Sticks, după două luni de la naștere și-a pierdut vederea și timp de șaizeci

de ani a trăit ca o persoană oarbă nefericită. În cursul unei zile din anul 1963 această persoană rugându-se și-a atins cu unul dintre degete ochiul stâng și a început să vadă în mod instant. De bucurie a căzut în genunchi și a început să pipăie podeaua, apoi a alergat la geam, privind la bolta cerească, la copaci, rostind cu bucurie: "Ce lume frumoasă!"

Împreună cu misiunea Genesis am ales să ne lăsăm folosiți de Dumnezeu și în această cauză. În sensul acesta căutăm și alte inimi care să bată pentru Vanessa. Ce binecuvântare ar fi ca și tu să fii o mână de ajutor în sensul acesta. Prin intervenția unui medic creștin cu numele Frank Imbarrato, Venessa va sosi în America la un spital din Detroit pe data de 24 Aprilie unde va urma să aibe o operație pentru ași căpăta vederea. Cheltuielile de spitalizare și intervenția chirurgicală se ridică la aproximativ \$35000. Ne rugăm ca Dumnezeu să deschidă inimi care să simtă cu această familie.

Care e suma cu care se poate contribui? Orice mică donație (chiar și un dolar) o vom pune în Mâna lui Dumnezeu ca El să o binecuvinteze. Donația poate fi trimisă în contul misiunii GENESIS: **Genesis Romanian Mission 1713 W. Sunnyside, Chicago, IL 60614** cu precizarea la memo: "pentru VENESSA"

Vă mulțumim și așteptăm răspunsul dumneavoastră. Pentru cei interesați de mai multe detalii puteți suna la (1773) 575-8223. Vă putem pune la dispoziție întreaga fișă medicală și informațiile cu privire la intervenția chirurgicală care o să aibe loc la sfârșitul lunii acesteia.

Rev. Ilie U. Tomuța

AM RE-ÎNCEPUT ÎNTÂLNIRILE CU FEMEILE

Într-o zi Fulya a pregătit câteva gustări și a invitat femeile din biserică la ea acasă. Acolo, în jurul mesei s-a hotărât să reluăm întâlnirile cu femeile și, astfel, din februarie am început să ne întâlnim din nou doar noi, femeile, pentru studiu biblic, rugăciune, părtășie. Avem în fiecare săptămână un timp binecuvântat, unde femeile se deschid și putem să învățăm mai multe despre Dumnezeu, să ne rugăm unele pentru altele.

O zi sau două pe săptămână, în funcție de programul pe care îl am, merg la Casa Internațională de Rugăciune din Istanbul. Astfel am ocazia să mă unesc în rugăciune cu mai mulți lucrători și împreună să aducem înaintea Domnului cauze din mai multe biserici, din Istanbul și din toată Turcia. Mai multe persoane noi, au venit la biserica noastră și unii au început deja pregătirea în vederea botezului pe care vrem să-l avem la mijlocul lui iunie. **Să ne rugăm** ca toți cei care au luat hotărârea să-L urmeze pe Domnul Isus să rămână tari și să nu dea înapoi.

Să ne rugăm și pentru **Perihan**, o soră din biserică, al cărei soț musulman o amenință că o scoate afară din casă. Să cerem Domnului mântuirea întregii familii și pacea Lui să fie peste casa lor.

Mulțumesc tuturor pentru rugăciuni. Domnul Isus m-a ajutat să găsesc un apartament mai convenabil ca preț și astfel voi putea să ajut mai mult financiar biserica de aici. De asemenea, Domnul mi-a dat trecere înaintea autorităților și am primit din nou viză până la sfârșitul lui iulie. Domnul fie lăudat! Pentru cei ce doriți să fiți alături de misionara **LICIU MARIA** vă rugăm faceți-ne de cunoscut printr-un email : ututomuta@aol.com

Vă mulțumim!

Luna aceasta au fost eliberați cei cinci tineri care, în urmă cu șapte ani, în Malatya, au ucis cu bestialitate doi pastori turci și un misionar german. Vestea a zguduit Occidentul și autoritățile turce au fost întreabate cum de este posibil ca acești criminali să fie puși în libertate, iar autoritățile au zis că sunt arestați la domiciliu, că au cătuș la picioare... Dar cine poate verifica acest lucru?

Am avut ocazia să o întâlnesc pe Suzanne, văduva misionarului german la câteva zile după eliberarea celor cinci. Era destul de supărată de această decizie a autorităților și zicea că se teme de siguranța celor trei copii ai ei, care au rămas cu ea în Turcia, pentru a continua să slujească aceluia pentru care tatăl lor și-a dat viața.

Să ne rugăm pentru protecția lor și pentru protecția tuturor lucrătorilor și creștinilor din Turcia. Un astfel de demers ar putea transmite islamicii mesajul că pot ucide creștini după bunul lor plac și nu vor păți mare lucru!

Să ne rugăm ca Dumnezeu să se îndure de tinerii aceștia și să-i mântuiască!

Fiecare persoană a primit o Biblie și alte mici cadouri

În mijlocul unor vremuri tulburi, când nenumărate evenimente atât interne cât și externe caută să ne umple inimile de îngrijorare, rugăciunea mea pentru fiecare dintre noi este să nu uităm unde se află Sursa noastră de pace, să alergăm la Domnul Isus pentru refugiu și să rămânem neclintii la umbra aripilor Sale...

“Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți roadă, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard. Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15:4-7)

Ultima perioadă a fost destul de aglomerată pentru mine, însă îi mulțumesc Domnului pentru felul minunat în care ne-a purtat de grijă, sosind în mijlocul nostru și lucrând într-un mod deosebit. De mai mult timp am avut pe inimă să organizăm niște întâlniri speciale pentru femeile cu care lucrăm la Rapha, majoritatea dintre ele mămici tinere, fără experiență de viață. Viziunea unei conferințe speciale pentru femei s-a conturat treptat, treptat și luna trecută, spre bucuria noastră chiar s-a realizat! Am avut două invitate vorbitoare din SUA, Jacqui și Chantel, prietene de-ale mele din biserică pe care am frecventat-o acolo în timp ce făceam studiile pentru a deveni asistentă medicală. Timp de trei dimineți la rând, am avut o participare frumoasă de peste 50 de femei din zona Solid Cement, majoritatea dintre ele paciente de-ale noastre și multe dintre ele partici-

pante la Programul Prenatal „Micul Ingeraș”. S-au abordat teme practice cu privire la creșterea copiilor în teama de Dumnezeu, relațiile conjugale, sfaturi cu privire la finanțe și buget familial (vorbitoarele pe această temă fiind surorile filipineze Edna și Ling – parteneri în lucrarea noastră la Rapha care reprezintă un adevărat exemplu de înțelepciune în administrarea finanțelor în căminul lor), și în același timp s-a prezentat Evanghelia într-un mod foarte clar.

Spre partea finală a programului au fost și momente plăcute când fiecare participantă a avut ocazia de a realiza câte un lucru creativ de mână/artizanat.

Domnul ne-a surprins în mod foarte plăcut, deoarece ca rezultat al acestei conferințe o treime dintre participante au menționat, în bilete scrise, că s-au hotărât să-L urmeze pe Domnul și cereau sprijin special în rugăciune pentru familiile lor! Glorie și cinste Regelui Regilor! Astfel îi mulțumim Domnului pentru o conferință de femei în premieră la Rapha, conferință ce s-a realizat cu succes, ținând cont de feed-backul pozitiv primit la sfârșit, de la participante! La scurt timp după conferință am avut în vizită la Rapha și o echipă de 5 frați și surori români stabiliți în SUA care au slujit cu bucurie și la una dintre bisericile filipineze care se implică în mod regulat prin vestirea Evangheliei pacienților noștri. Au fost momente neuitate prin care Domnul a adus încurajare prin Cuvânt și aceasta venind mai întâi prin intermediul limbii române - un moment chiar unic pentru toți cei prezenți!

În încheiere doresc să-mi exprim recunoștința pentru fiecare dintre dumneavoastră care simțiți cu noi și dăruiti cu inimă largă pentru extinderea Impărăției lui Dumnezeu și în acest colț de lume!

Cu recunoștință din Filipine,

Alina

Frați de la Societatea Biblică Filipineză aducând Biblii pentru Conferință

JURNAL DE MISIUNE

Suntem surprîși de Dumnezeu și datorită lucrurilor noi prin care El ne învață, implicându-ne în experiențe care își lasă amprenta asupra întregii noastre personalități. O astfel de experiență a fost și călătoria misionară pe care am întreprins-o în Mozambic, timp de zece zile, împreună cu frații George Ieremciuc și Daniel Brazovan, unde am reprezentat un proiect al Bisericii Betania. Obiectivele misiunii noastre au fost foarte clare:

1. Săparea unei fântâni într-o zonă în care oamenii nu au apă;
2. Slujirea la două conferințe, una cu pastorii în Nampula și cealaltă cu studenții de la Școala Biblică din Inhama;
3. Cumpărarea de Biblie și biciclete pentru pastorii și studenții prezenți la conferințe;
4. Procurarea de alimente pentru câteva familii în nevoie, pe care le-am vizitat și cărora le-am prezentat Evanghelia Domnului;
5. Achiziționarea de plastic cu care să se acopere aproximativ 35 de biserici mici.

Am plecat din Chicago marți, 4 martie, la amiază și am schimbat avionul în Dulles, VA. de unde am zburat în Johannesburg. Aici am rămas peste noapte, după care miercuri am zburat spre Nampula, în nordul Mozambicului, unde am fost așteptați la aeroport de pastorul Armando Jo și misionara româncă Simona Caba. Ea slujește de zece ani în Mozambic și este ca un înger al Domnului pentru această națiune.

Am fost cazați la pastorul Armando acasă, bucurându-ne de ospitalitatea acestei minunate familii. Seara am avut primul serviciu divin, prima noastră experiență cu închinarea mozambicană, care este foarte diferită de stilul nostru. Vineri și sâmbătă am slujit în cadrul conferinței cu pastorii, unde am prezentat patru seminarii.

Duminică am vizitat împreună cu frații George și Daniel două biserici, unde am predicat. Luni, 10 martie, am călătorit cu mașina spre Inahminga, zona centrală a țării, conduși de surorile Simona Caba și Suzana, o misionară din Brazilia. Am ajuns spre seară în Inhaminga, unde am fost așteptați de profesorii și studenții Școlii Biblice din acel loc. Aici am stat de luni până joi, 13 martie, dată la care am zburat din Beira spre casă. Lucrul cel mai dificil în această etapă a fost declanșarea războiului dintre guvern și opoziție. În Inhaminga am ținut, împreună cu fratele George, patru seminarii studenților de la Școala Biblică, am vizitat grădinița și școala pentru copii. Apoi am vizitat oamenii din zonă, le-am donat alimente și le-am prezentat Evanghelia. Mozambicanii sunt un popor pașnic și foarte ospitalier, dar în ochii fiecăruia se citea frica și nesiguranța, dobândite în cei aproximativ douăzeci de ani de război. O țară frumoasă, dar pustiită, un popor primitor dar sărac. O țară arsă de soare și fără apă, unde cozile interminabile de lângă puținele fântâni, vorbeau suficient de puternic despre viața grea a acestor oameni. În țara aceasta plină de colibe presărate prin pădure, strălucesc creștinii născuți din nou, ca niște îngeri ai lui Dumnezeu. Am fost impresionați de riscurile la care se expun misionarii și păstorii care lucrează în această țară, riscuri datorate: bolilor, animalelor sălbatice, nesiguranței și condițiilor de viață. Sora Simona Caba, alături de câțiva misionari brazilieni și câțiva păstori mozambicani sunt mâna lui Dumnezeu întinsă către acest popor. Ei îi vizitează pe mozambicani, îi hrănesc, îi alfabetizează, îi învață și îi ajută. Dificultățile la care ei se expun sunt balansate de rezultatele slujirii lor. După experiența trăită în mijlocul acestui popor, joi am plecat spre casă iar vineri am ajuns în Chicago. Am lăsat în urmă un grup de oameni minunați, care ne-au ajutat să înțelegem o dimensiune a vieții despre care creștinii din Statele Unite nici nu știu că există. Am întâlnit o comunitate de oameni sfinți și cu sufletul frumos, pe care-i purtăm în inimă și pentru care ne rugăm în fiecare zi.

Luigi Mițoi, pastorul Bisericii Betania

Numele meu este **Pavel Radu Matei**, m-am născut la data de 4 decembrie 1983 în municipiul Oradea, județul Bihor. Provin dintr-o familie de creștini penticostali, fiind al patrulea copil din cei șase ai familiei Pavel Gheorghe și Florica. La terminarea cursurilor Școlii Gimnaziale "Dimitrie Cantemir" în anul 1998, îndemnat de părinți și luminat de Dumnezeu m-am înscris la Liceul Teologic Penticostal "Betel" din Oradea, aici a început Dumnezeu șlefuirea mea pentru a mă pregăti în lucrarea ce avea să mi-o încredințeze. În anul 1999, împreună cu un grup de tineri din Biserica Penticostală "Betel" din Oradea (biserica unde am copilărit), am participat la tabăra de tineret *Cristos pentru România*. Aici am avut prima experiență cu Dumnezeu. Pentru prima dată am simțit ceva deosebit, pot să spun că atunci am făcut cunoștință cu Dumnezeu. În același an, în luna octombrie, am primit botezul cu Duhul Sfânt, iar în 12 martie 2000 am încheiat legământul cu Dumnezeu în apa botezului în Biserica Penticostală "Betel" din Oradea. În această perioadă am început să mă implic mai mult la serile de tineret din cadrul bisericii. În cadrul acestor programe de tineret am predicat pentru prima dată la îndemnul fratelui pastor Centea Iuliu. Pe lângă implicarea la tineret, împreună cu grupul "El-Roi" organizam misiuni de evanghelizare și misiuni sociale, în satele din Județul Bihor. În anul 2003 din dorința de a cunoaște mai mult și de a sluji mai eficient m-am hotărât să urmez cursurile, Institutului Teologic Penticostal din București.

Între anii 2003 – 2007, în perioada studiilor de la București, am slujit în Biserica Penticostală "Betel" din Oradea, Biserica Penticostală Bucium județul Bihor, Biserica Penticostală "Filadelfia" din Urziceni Județul Ialomița. În anul 2008, m-am înscris la Universitatea de Stat Facultatea de Științe Juridice din Oradea, specializarea drept,

absolvind cursurile în anul 2012, iar în anul 2010 am încheiat un program de masterat al Universității "Vasile Goldiș" Facultatea de Științe Juridice specializarea drept și statutul funcționarului public.

La absolvirea Institutului Penticostal din București în anul 2007 am fost angajat de Comunitatea Regională Penticostală Oradea ca evanghelist, iar un an mai târziu în anul 2008 m-am angajat

la Consiliul Județean Bihor pe postul de auditor, iar începând cu februarie 2011 în urma unui examen am ocupat postul de director general manager la Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Bihor. În luna februarie 2007 am avut harul să o cunosc pe Monica, care în acea perioadă era studentă la Universitatea de Stat, Facultatea de Medicină și Farmacie Oradea, în anul 2008 mai exact în data de 24 august Monica a acceptat ca

din acea zi să îmi fie soție credincioasă și ajutor potrivit în toată lucrarea încredințată de Dumnezeu. Monica a absolvit studiile Facultății de Medicină și Farmacie în anul 2011 și a lucrat ca farmacist în Oradea până la sosirea noastră în U.S.A. În august 2008 am început să slujesc în Biserica Penticostală "Filadelfia" din Oradea unde m-am implicat în lucrarea de tineret și în cadrul serviciilor divine ale bisericii. În aceeași perioadă am început să păstoresc și Biserica Penticostală din localitatea Forău județul Bihor. La sfârșitul anului 2008 am fost ordonat în slujba de diacon în Biserica Penticostală "Filadelfia" Oradea, iar începând cu anul 2010 am preluat și Biserica Penticostală din localitatea Fughiu unde am coordonat activitatea de construcție pentru un an. În acest timp am fost propus să preiau slujba de catehet (organizarea botezurilor în apă și catehizarea candidaților) și de consilier al familiilor tinere din Biserica Penticostală "Filadelfia" Oradea, iar din septembrie 2009 am preluat și o parte a activității de secretariat ale bisericii, departamentul de rugăciune și stăruință, foaia de informare a bisericii, tot în anul 2009 am scris și un curs de Catecheză. La începutul anului 2010, am fost ordonat în slujba de pastor pentru Biserica Penticostala "Filadelfia" din Oradea o biserică ce are în prezent 485 membri, pastor senior este fratele Jolta Ilie. Din 2008 până în prezent în fiecare miercuri de la ora 18:00 organizăm serile de tineret în biserică, o lucrare care în 2008 a început timid cu un

număr de 15 tineri, iar în prezent se adună la serile de tineret în jur de 200 de persoane. În toată această perioadă împreună cu tinerii din Biserica Penticostală "Filadelfia" Oradea am organizat începând cu anul 2009 cinci tabere de tineret, patru conferințe județene pentru tineri, o conferință pentru învățătorii de școală duminicală, cinci seri de colindă, în fiecare an aveam proiectul social "Dăruind vei dobândi" (proiect prin care am adunat cadouri și ajutoare umanitare în valoare de peste 12000 euro).

În momentul plecării mele din România lucram ca jurist al Comunității Regionale Penticostale Oradea și slujeam ca pastor în Biserica Penticostală "Filadelfia" Oradea, Biserica Penticostală "Fialdelfia" Tinca și Biserica Penticostală "Speranța" Tinca. Ultimile 2 biserici le-am preluat în luna mai 2013 la rugămintea președintelui Comunității Penticostale Regionale Oradea, fratele pastor Moldovan Ioan și tot la propunerea dumnealui am acceptat să coordonez activitatea de tineret la nivelul județului Bihor.

"...luptând pentru dreptate iubindu-L pe Hristos"

Radu Matei PAVEL

BBISERICA EMANUEL INTR-O ZI DE SĂRBĂTOARE

Prezbiter Marinel Cornea

Biserica Emanuel a fost înființată în anul 1994. A funcționat la început pe 2318 W. Roscoe Street, mutându-se apoi la adresa: 5959 W. Berenice Street. În anul 1999 a cumpărat locația de pe 4600 N. Kilpatrick Ave. remodelând în totalitate clădirea. Inaugurarea locașului

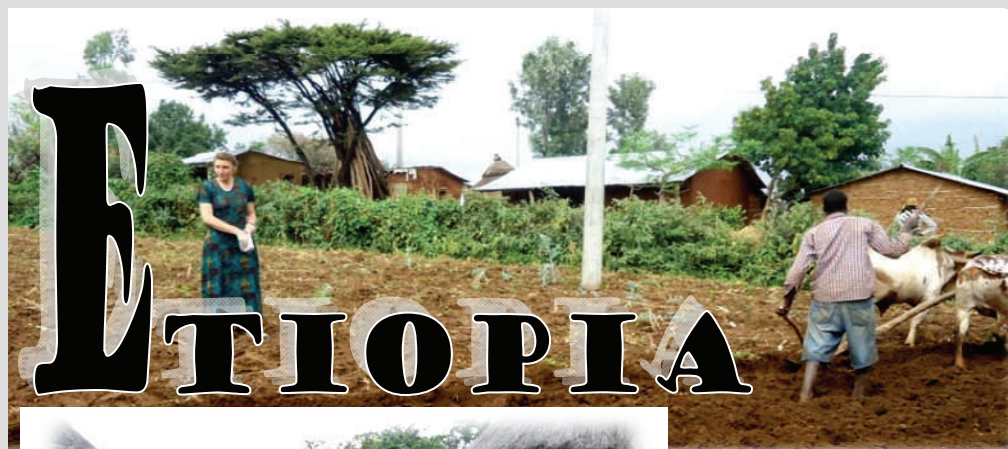
de închinare a avut loc pe data de 7 noiembrie 1999. A fost păstorită de următorii frați: Ioan Pop, Ioan Pintilie și Teodor Luca ca pastor coordonator. Următorii frați au activat ca și slujitori: Nuțu Crișan, Ioan Simuț, Teodor Crișan, Viorel Deac, Pavel Ghinga, Silviu Leahu, Marinel Cornea. Fiecare slujitor a fost primit de biserică cu multă bucurie. Îmi amintesc cu drag de ziua de 30 august când am sosit pe aeroportul din Chicago. Am sosit cu soția și cei 9 copii. Ni s-a pus la dispoziție casa bisericii pregătită frumos cu tot ceea ce aveam nevoie ca și familie și unde am locuit timp de 3 ani și nouă luni. Am fost binecuvântat nu numai să slujesc ca și lucrător spiritual dar și ca îngrijitor al bisericii. Până și azi ne amintim cu plăcere de acea casă mobilată, cu masa plină de bucate ce au fost o mare binecuvântare pentru întreaga familie. Anii au trecut și biserica a experimentat noi schimbări. Fratele Radu Pavel a fost unul dintre pastorii care au vizitat biserica noastră în vara anului 2013. A slujit în biserică de câteva ori, timp în care biserica a putut să-l remarce printre cei care ar putea sluji ca nou pastor al acestei biserici. În duminica de 1 Decembrie 2013 la finalul serviciului divin de dimineață am avut o întâlnire a bordului de conducere a bisericii în cadrul căreia s-a propus ca noul pastor al bisericii să fie fratele Radu Pavel. A urmat votul bisericii prin care fratele Pavel a fost acceptat ca să slujească ca și pastor senior.

Noi ca și biserică, suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru că a văzut nevoia bisericii Emanuel și a pregătit să-l avem ca pastor al bisericii pe fratele Radu Pavel. Considerăm că fratele Radu Pavel este cu adevărat răspunsul rugăciunilor bisericii Emanuel.

La punerea lui în slujba de pastor senior au participat frați lucrători din toate bisericile penticostale din Chicago: Cristi Ionescu, Sorin Puha, Costică Hrișcă, Teofil Scorte, Ilie Tomuța și fratele Pavel Pop din Detroit.

Pentru toate fie Numele lui Dumnezeu glorificat.

Vă salut călduros de pe muntele Gedole, din sud-vestul Etiopiei! Afară tocmai a început o ploaie torențială și ce frumoasă demonstrație a puterii Sale sunt tunetele și fulgerele!

Azi am fost în casa prietenilor mei de aici din Gedole. Familia fratelui Zacheus are cinci fete și acum m-au adoptat și pe mine. Poimăine plănuiesc să călătoresc spre Gawwada (Ale). Acest lucru în sine e sursă de stres. Mi-am făcut obiceiul de a mă duce la această familie pentru a ne ruga împreună înainte de a pleca la drum! Dumnezeu m-a încurajat de nenumărate ori prin intermediul lor! Îi mulțumesc Domnului pentru ei!

La stresul obișnuit se mai adaugă conflictul nerezolvat între două familii de comercianți, unul din grupul Ale, iar celălalt din grupul vecin Konso. O neînțelegere cu privire la bani a cauzat pe cel din Ale să îl omoare pe cel din Konso. A fost o crimă premeditată făcută cu sânge rece! Ucigașul este în închisoare acum, dar conform tradiției, sângele mortului trebuie răzbunat. Vă rog să nu-i judecați prea aspru căci și în tradiția noastră europeană, răzbunarea sângelui e o temă frecventă (amintiți-vă doar de Hamlet, drama bine cunoscută a marelui Shakespeare). Numai că vă pot mărturisii o mare diferență între a contempla aceste lucruri ca pe o "operă de artă" și alta este să trăiești în mijlocul unor astfel de evenimente! A fost aproape să înceapă un război între aceste două triburi dar Dumnezeu a dat putere guvernului local și s-a putut preveni aceasta! Am învățat însă că opusul păcii nu e doar războiul... este lipsa siguranței, frica. Până când sângele mortului va fi răzbunat, adică cineva din Ale, la fel de bogat ca și cel mort din Konso va fi

18 omorât, nu va fi pace!

Pentru a ajunge în Ale cu mașina, drumul trebuie să treacă prin Konso. Au fost până acum câteva încercări de a omorî diferite persoane din Ale, însă Dumnezeu în mod miraculos a salvat acele suflete. Până acum nimeni nu a murit... Să ne rugăm ca Domnul să își îndeplinească Împărăția Sa grandioasă în felul în care dorește, după voia Sa, așa cum e în cer, așa să fie și în Ale pentru ca Numele Lui să fie sfințit!

Mulțumesc în Numele Lui pen-

tru că vă veți ruga pentru noi, și "Cuvântul Său să se răspândească și să fie proslăvit cum este și la voi" (2 Tes. 3:1). Frații traducători din echipă au lucrat cu hărnicie și acum putem Mulțumi Domnului că prima schiță a traducerii cărții Marcu, Luca și Genesis este terminată! Acum urmează să fie nenumărate citiri și verificări. Mai întâi traducătorii se verifică unul pe altul. Apoi împreună cu mine verificăm, după care toți patru citim și verificăm naturalitatea traducerii precum și exactitatea ideii din textul original. La aceasta mai urmează verificarea ortografiei precum și a punctuației! E multă muncă să aducem traducerea în stadiul de a fi printată și dată unui cunoscător al limbii Ale, dar și bun vorbitor de Amharică.

Acesta face traducerea inversă, din limba Ale în limba Amharică ce mai apoi o trimitem la un alt consultant din Addis Ababa. Acesta verifică încă o dată corectitudinea textului cu ajutorul traducerii în Amharică. Observațiile sale ni le împărtășește atunci când ne întâlnim cu dumnealui. După ce și această etapă este încheiată aducem textul pentru a fi supus verificării comitetului de editare format din membrii din comunitate buni cunoscători ai limbii și culturii. După ce și această etapă este terminată urmează să testăm traducerea în comunitate.

Mai sunteți cu mine?... Știu că pare complicat... și adevărul e că este... o treabă tare complicată. Rugați-vă pentru noi ca să putem urma cu credincioșie glasul Său de Păstor Bun ce ne-a călăuzit până acum! El ne va călăuzi și de acum înainte! Dacă El nu ar fi cu noi toate acestea nu par decât lucruri absurde și pentru care lumea aceasta nu dă mulți bani!... Dar Domnul nostru și-a dat Fiul ca să își construiască o Împărăție veșnică de preoți! Lucrarea este a Sa și fără de clintire și-o va face!

... Ploaia afară a încetat și de aici din fața casei pot privi la orizont creasta altor munți luminați de soare... Închei cu binecunoscutele cuvinte ale psalmistului: "Îmi ridic ochii spre ... De unde îmi va veni ajutorul? Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul!"

**În El, cu mare drag și dor, a voastră,
Luminița**

SOLA SCRIPTURA

Un eveniment eclesial memorabil

Legătura frățească dintre pastorii principali ai bisericilor pentecostale din Chicago, a facilitat desfășurarea unui eveniment comunitar memorabil, pe 21 martie 2014, la Betania, și anume dedicarea instituției de învățământ: Sola Scriptura College and Seminary, încorporat ca organizație non-profit de educație, în statul Illinois. În vederea unei funcționări cât mai eficiente SSCS s-a organizat având: un **Bord de Directori** format din: Florin Cîmpean - *Chancellor*;

Luigi Mițoi - *Vice-Chancellor*; Cristian Ionescu - *Secretary*; Dumitru Aluculesei - *Treasurer*; John Berzava; Costică Hrișcă; Sorin Puha; Radu Pavel; Adrian Tișe; David Măgduț; un **Bord Profesorial** compus din: John Berzava Ph.D. - *President*; John Tipei Ph.D. - *Vice-President*; Crinișor Ștefan Ph.D. - *Academic*

Dean; Lazăr Gog Ph.D.; Moise Gaode Ph.D.; Florin Cîmpean drd.; Luigi Mițoi B.A.; Adrian Tișe M.B.A.; Otilia Berzava M. Psy. - *Registrar*; Emma Aioanei M.A.; Radu M. Pavel M.B.A.; **Bord de Consilieri** alcătuit din: Avram Marian; Bogojel W. Avram; Căpâlnaș Ionel; Coman Cornel; Damșa Samoilă; Tiran Ioan; Varo Ștefan. Misiunea acestei instituții are ca și obiectiv echiparea atât a actualilor, respectiv viitorilor lucrători, cât și a membrilor bisericii dornici de studiu.

SSCS pune accentul atât pe cunoașterea lui Dumnezeu, care presupune experiența nașterii din nou, cât și pe trăirea unei vieți de părtășie cu El, experiența personală fiind mediul dezvoltării credinței, și nu sursa ei, întrucât aceasta este întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu, autoritatea supremă și suficientă în ce privește mântuirea și viața spirituală. Ținta finală fiind „... *desăvârșirea sfinților...*” (Efeseni 4:12-13), prin urmare marea

manda-tul Marii Trimerii, să fie îndeplinit în și prin această generație. Lăudat să fie Domnul Dumnezeu, Marele Olar, pentru felul în care se va folosi de unealta pusă în mâna Lui, Sola Scriptura College and Seminary,

spre modelarea, creșterea în asemănarea lui Isus Hristos, a celor din comunitate și pentru comunitate.

Rev. John Berzava Ph.D

SPREADING THE GOSPEL AND CHURCH PLANTING IN THE CHURCH OF GOD ROMANIAN TERRITORY

"All authority in heaven and on earth has been given to me. Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age." (Matthew 28.18-20)

This article is a challenge! A challenge for all Christians Romanians across USA who understands the calling they have to use every opportunity appears in their life to make Jesus Christ known to every people they get in contact with. Going to work, studying at school, having fun at park and a lot of other activities, has to include the desire and passion of letting people around know that they need the Lord in their lives. He's the One who saves for eternity, the One who can change the lives dramatically, the One who gives peace, hope, future, the One who has all the blessings and answers!

We, at the Church of God Romanian Territorial Office, have decided to create a framework and open as many as possible opportunities to challenge those who want to listen to what God is telling them. In this article, you can see the importance of the commission given to us by the Savior to His Church. Realizing the importance of this, you just can't sit inactive without doing something in this direction. Everybody can do something and doing even the smallest thing can be a great difference in the work and war we declared for the salvation of as many as Romanians possible and against the demonic influences which keep them away from hearing the Gospel.

YOU are important in this war! We need you involved. Please look at the opportunities we offer and choose wisely where you can help. You can choose to fight in one battlefield or more than one, or even all of them.

- Do you have the time and a special gift of prayer? Can you make a commitment to pray constantly and persevering for those involved, their families, for those in

need of being saved, for those in front line?

- Would you like to be one of the 300 hundred in the "Project Gideon 300"?

- Is your house ready to become a place where people study the Bible, are praying and having fellowship?

- Do you have a gift of teaching the Bible? Or socializing

with unsaved people? Or know people who are unsaved and you're willing to invite them at such places?

- Have you got ideas and energy and openness to get involved in this great project, the Great Commission, a work for the spreading the Gospel among the hundreds of thousands of unsaved Romanians in US?

We have pastors who can help and guide you, regardless of what area of the USA you live. We have all kind of resources for helping. We're ready to be there for you with the "how, what, where, why" questions. We did research and identified different areas, different needs- so you'll not be alone. We'll be there to meet your needs. Anything we have and is good for you to support you in the great work. The Romanian Territorial Office will keep your back. Go ahead and ask the Lord for guidance, call us, pray about it, tell others and you'll see the Almighty's hand at work.

We just can't let so many people go without hearing about the real love of Jesus! We cannot not afford it. We're here for a reason. You read this for a reason. We want to be responsible before God. We want to share the miracle of change we experienced in our lives. We want to recover the time when we didn't do enough. We just can't live comfortable in this beautiful country God brought us to and not look around for those in need of salvation. We want to listen to what the Lord commanded us to do. What about you? Let's be partners together in this wonderful task!

Please read this carefully:

The Great Commission given by the Savior to His Church has a totalitarian character:

1. He has ALL power in heaven and on earth.
2. The Gospel is for ALL the nations.
3. The disciples must be taught to observe ALL God's Word.
4. The Great Commissioning is for the WHOLE Church, each serving according to his gifting.
5. In this mission, the WHOLE divine trinity is involved.
6. Likewise, the WHOLE universe participates: the heaven and the earth.
7. The Lord Jesus guarantees us His presence at ALL times.

We are aware of the dimension and urgency of our task, since it seems that the Great Commission has become in part the Great Omission. We all consider, as children of God and followers of Jesus Christ, that we should be consumed by the desire to spread the saving Gospel in the Romanian territory. Thus, as the result of an ample study of research, we have the data of how many Romanians there are in US and where are the most who haven't had the chance to listen to the Word of God and take the blessed decision.

After researching the Romanian context within the American territory and possessing the vision of the great harvest, of the ripe fields (we mean the spiritual state of people who are deeply affected by the following factors: moral failure, demonic denomination, disasters, suffering, depression, drugs etc.), we have received from God, who sent us His Son as the first missionary, a vision and mission.

A broad vision whose final point (the Z factor) is that each Romanian targeted through the present project may hear at least once the Good News, in order to decide, being fully aware, of his eternal future:

- In Heaven with God and the saints

Or

- In Hell with Satan and his angels

Because of this, we wish that the Gospel be shared with each sinner, either for salvation, or for witness. (Of course, we are not indifferent if someone would reject it!).

Considering the need to apply an ample *mission* based on a clear *vision* and fulfilled with great *passion*, we start with the following statements:

- a mission without a vision will lead to great sorrow
- a vision that does not lead to mission will produce a dreamer
- a mission supported by a clear vision and fulfilled with great passion will produce a genuine missionary

It is because of this that our slogan is very categorical:

If not us, then who?

If not now, then when?

We're fully aware of the urgency of the Church's mission and want to equip with evangelism vision and search for

people consumed with passion for the salvation of sinners. For this purpose, we make our objectives fully known with maximum transparency. All that relates to the present project can be consulted either by writing us an e-mail, calling us, contacting us any way you choose. We're here to help and expand the borders of Christ Kingdom!

We anticipate to involve youth that have vision and passion, drawing on local church leaders, so that the newly planted cell group would be under the care and protection of the nearest church, who due to its involvement through the offering of human resources and materials, to be able to consider the newly planted cell group as a potential affiliated evangelical community.

We pray that in every metropolitan area with a community of 500 or more Romanians will be a church which can spread the Good News throughout the community. This will require the increase of church planters and young leaders, willing to go and sacrifice for the cause of evangelism. It will require families understanding the call of helping plant new churches, through opening their homes to Bible study and development of relationships with the unchurched and non-Pentecostals.

- We want to develop young leaders who will be willing to carry the torch.
- We also want to develop ongoing training for pastors so they will have greater effectiveness in reaching their communities with the Gospel.
- We must understand the challenge of the second and third generations of Romanians.
- We must attempt to create a climate and culture of growth, understanding the mandate of the Great Commission.
- We must recognize the value of personal evangelism, lifestyle evangelism, small groups, Bible studies in homes, and use these tools as we endeavor to evangelize our communities. Training is available to help laity in our churches understand how. Lay leaders will be developed and trained, and encouraged to exercise their gifts, talents, and abilities.
- We understand the challenge of the language and will create a course of action to help you in our strategy for moving forward.
- We provide resources for those desiring to plant new churches, assisting them with their efforts.

(continue on page 22)

GIDEON'S 300

We have started collecting financial resources to help fund

our efforts. The 'Gideon's 300' strategy will be introduced to recruit 300 partners in ministry who will commit to giving \$1.00 a day or \$30.00 per month, or \$365.00 per year to assist us with the varied ministries of USA Missions in the COG RTO, which will include church planting and evangelism. Little is much when God is in it!

TODAY, AFTER READING THIS, A WISE DECISION MAY BE THE GREATEST CHALLENGE OF YOUR LIFE! WILL YOU JOIN US BY ACCEPTING THE CHALLENGE?

- We need church planters.
- We need homes in which we can start Bible studies in communities without a Pentecostal church.
- We need missionaries, willing to go to various parts of the US without a Pentecostal witness.
- We need youth and youth groups and short-term missions teams willing to help us throughout the year as we go to various communities to minister, witness, assist the local churches.
- We need children's ministry leaders who are willing to help conduct children's ministry evangelism in target areas and communities.
- We need prayer warriors!
- We need partners who will help us financially through Gideon's 300.

ARE YOU READY TO RESPOND? CONTACT US!

**Rev. Doru Illoi, COG RTO Evangelism Coordinator/
doruilloi@yahoo.com**

**Rev. Teo Scorte, COG RTO Youth Director/
Teo.Scorte@yahoo.com**

**Dr. Tony P. Lane, COG RTO Administrative Bishop/
tlane@churchofgod.org**

Dear brother Tomuta and Genesis Mission,

Our hearts are filled with thanks and gratitude to the Genesis Mission for helping us with food and other supplies. Although you are so far away you always remember us and send financial support to us. Recently you helped us to buy a keyboard to use in our church worship. It sound very beautiful and the pastors son plays the keyboard. For this we have to thank you Don family. We are able to sing and worship the Lord with the keyboard. Here pastor James and pastor Peter look after us and meet all of needs. Pastor Andrew communicates with us often and lets us know about the Genesis mission and their love and greetings. We remember to pray for you and the supporters of the Genesis mission. Please continue to pray for us. Since last year about 2 people died in our camp and more have fallen sick. Please pray for God's healing and strength to all of us. We are very grateful for your support and please come and visit us again.

Your brother in Christ, Peter T.

Treaba noastră

Când a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat apă, și-a spălat mâinile înaintea norodului și a zis: «Eu sunt nevinovat de sângele Neprihănitului acestuia. Treaba voastră!» Matei 27:24

Iuda le propune preoților ideea vânzării Învățătorului cu un sărut de identificare, iar plata pentru actul trădării a evaluat-o la doar treizeci de arginți. În timp ce punga cu cei treizeci de arginți căpăta greutate în mâinile lui Iuda dar amplifică îngreunarea unei conștiințe pătate, Isus ajunge în mâinile lui Pilat. La masa negocierilor, Pilat pierde în fața strigătului norodului și al preoților și capitulează, dând la moarte un om nevinovat. Conștient de vina lui, pentru o deculpabilizare formală, face apel la un lighean cu apă și aruncă vina pe preoți și pe norod, spunându-le detașat: „Treaba voastră!”

La momentul acela Iuda conștientizează gravitatea faptei sale și, prin returnarea arginților, cere preoților o anulare a înțelegerii de mai devreme, dar totul se dovedește a fi prea târziu. Preoții nu vor să bată în retragere, de aceea ei sunt primii care încearcă să arunce responsabilitatea asupra lui Iuda, spunându-i: „Treaba ta” (Matei 27:4).

Îl vedem pe Petru în ipostaza lepădării, pe ucenici în ipostaza dezertării, pe norod în ipostaza sărbătorii eliberării lui Baraba, pe soldați în ipostaza executării, pe trecători în ipostaza batjocoririi lui Isus, iar Hristos ajunge să fie în ipostaza crucificării. Adevărul este dat la moarte, iar la acest act iau parte toate categoriile sociale de oameni! Din acel moment, ceea ce se întâmplă cu Isus Hristos devine „Treaba Noastră”. Așadar, dragi frați și surori, ce facem noi astăzi pentru a-L onora pe Isus care a lăsat mormântul gol, dar a lăsat și un Cuvânt final, cunoscut ca fiind Marea Însărcinare?

Este Treaba Noastră să ne rugăm

În vremea contemporană, confuzia privind destinatarul închinării atinge cote inimaginabile. Este dezgustător să vezi hindușii din poporul Indian că se închină la șoareci, maimuțe, vaci, elefanți și alte unități de materie. Treaba Noastră este să direcționăm pe acești oameni să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, care merită și dorește închinarea în Duh și Adevăr. Însă, întăriturile întunericului care țin robite miliarde de oameni pot fi dărâmate printr-o continuă rugăciune de mijlocire pentru națiuni. Ca popor al Domnului, este Treaba Noastră

să intrăm în lupta spirituală prin post și rugăciune, pentru a crea cale liberă misionarilor pe care-i trimitem să întrupeze dragostea și Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul acestor popoare.

Este Treaba Noastră să dăruim

Creștinului îi place să trăiască aceleși sentimente ca și boxorii buni, adică să simtă că dau mai mult decât primesc. Dar Însuși Isus a zis că este mai fericit să dai, decât să primești iar provocarea pe care Hristos ne-a lansat-o, a fost aceasta: „să dăruiești ceea ce nu poți păstra, ca să câștigi ceea ce nu poți pierde.” Oricum, nimic nu putem lua cu noi dincolo. Singurul lucru pe care-l putem face este ca acum, să transferăm banii noștri, sau bunurile noastre dincolo, în Împărăția lui Dumnezeu. Dave Toyceen zicea: „situația ne-o facem din ceea ce obținem noi, însă viața ne-o facem din ceea ce le dăm altora.” Aceasta este Treaba Noastră să investim în aproapele nostru, dar cu atât mai mult, să investim prin a susține misionarii care aleg să meargă în locurile cele mai puțin accesibile pentru a face lucrarea de propovăduire a Numelui lui Isus.

Este Treaba Noastră să mergem

Ca și creștini avem un mandat special cu un mesaj special: să mergem până la marginile pământului și să ducem Vestea Bună că Hristos pe care l-au răstignit toate categoriile de oameni, prin moartea și învierea Sa, a izbăvit pe toți oamenii de moartea veșnică și ne-a pregătit o viață nouă. În Împărăția Sa, când Dumnezeu a adresat întrebarea „Cine va merge pentru ei?”, Domnul Isus a răspuns: „Iată-mă (în sulul cărții este scris despre mine), vin să fac voia ta Dumnezeule (Evrei 10:7). Strigătul din ceruri „Cine va merge pentru noi?” este valabil și astăzi. Dumnezeu caută oameni care să meargă și să ducă acest mesaj la popoarele neevangelizate. Dar este Treaba Noastră să-i trimitem, pentru că Romani 10:14-15 ne responsabilizează foarte puternic: „Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui dacă nu sunt trimiși ...” Este Treaba Noastră, nu doar să ne bucurăm de restaurarea pe care a adus-o Învierea Domnului Isus Hristos în viețile noastre, ale celor deja născuți din nou, ci în această vreme, trâmbițarea acestei vești ar trebui să fie o prioritate pentru biserică. După Învierea Sa, Isus s-a arătat discipolilor Săi, întărindu-le credința și învățându-i multe lucruri privitoare la Împărăția lui Dumnezeu. Dar în acest cadru Hristos le-a zis: “Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.” (Fapte 1:7).

Dar dacă Isus le-a interzis să scoțiească tainele timpului, Isus le-a și poruncit să facă ceva, și anume: când Se va coborî Duhul Sfânt peste ei, urmașii Săi trebuia să-l fie martori “în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Fapte 1:8).

Aceasta este **Treaba Noastră!**

Iacob Marius - Student CRST, Anul I

**Ce vă zic vouă,
zic tuturor:**

VEGHEATI!
,

Marcu 13:37

